

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1082/2015
22.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката С.Ђ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К бр.220/13 од 31.08.2015. године и Кв бр.453/15 од 05.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К бр.220/13 од 31.08.2015. године и Кв бр.453/15 од 05.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу К бр.220/13 од 31.08.2015. године, одређено је да се Д.С. на име награде за заступање од стране браниоца у кривичном предмету Вишег суда у Нишу К бр.220/13 исплати из буџетских средстава суда износ од 831.000,00 динара у року до 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв бр.453/15 од 05.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.С., адвоката С.Ђ. изјављена против решења Вишег суда у Нишу К бр.220/13 од 31.08.2015. године.

Против наведених правоснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С. адвокат С.Ђ., због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијена решења укине и наложи првостепеном суду да призна трошкове за преосталих 15 посета окривљеном у притвору као и трошкове за приступање једном одложеном претресу.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.С. навођењем разлога за подношење захтева повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева наводи, да му је суд признао трошкове за само једну посету окривљеном у притвору, са образложењем да је довољно да бранилац приступи у притвор само једном, да преосталих 15 посета браниоца окривљеног нису биле неопходне, а да према наводима захтева суд није надлежан да процењује да ли су одређене посете у притвору оправдане и колики је број посета окривљеном потребан, као и да је браниоцу требало досудити трошкове за један одложени главни претрес, који је због недоласка окривљеног одложен док из правноснажног решења произилази да на главни претрес није приступио ни бранилац. По налажењу овога суда, оцена правилности обрачуна награде браниоца и у вези с тим износа трошкова кривичног поступка по том основу, у домену је утврђеног чињеничног стања, које не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**